

ת"פ (ראשון לציון) 59732-07-23 - מדינת ישראל נ' אדוארד בורוכוב

ת"פ (ראשון לציון) 59732-07-23 - מדינת ישראל נ' אדוארד בורוכוב שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 59732-07-23

מדינת ישראל

נ ג ד

edoarad@verdicts.co.il

בית משפט השלום בראשון-לציון

[09.04.2025]

כבוד השופט אבי סטרמן

ב"כ המאשימה, עו"ד חגי רון

ב"כ הנאשם, עו"ד סרגיי (דוד) מוריין

גזר דין

תמצית הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של מכירת מוצרים במהלך העסק במחair העולה על המחיר הקבוע, לפי סעיפים 11(א) ו-34(א) לחוק הפיקוח על מוצרים ושירותים, תשנ"ו - 1996 (להלן: חוק הפיקוח) ובנגזוד לצווים המפורטים בפרק הוראות החיקוק שבסכתה האישום.

2. במועדים הרלוונטיים לכטב האישום היה הנאשם בעליים של עסק לממכר מוצרים מזון בשם "מאפיית רומן" (להלן: העסק או בית העסק); ביום 21.3.24 נערכה ביקורת בבית העסק על ידי מפקח מטעם משרד הכלכלת וה תעשייה. במסגרת כתוב האישום נטען כי במהלך הביקורת נמצא כי הנאשם מכר במהלך עסקו, באמצעות המוכר במקום, שבעה מוצרים במחair העולה על המחיר המרבי שנקבע להם.

במסגרת הכרעת הדין נקבע כי הנאשם מכר בעסקו חמישה מוצרים במחair העולה על המחיר המרבי: שמנת מתוקה להקצפה, תבנית ביצים 12 יח', שמנת חמוצה, גיל % 3 שומן ואשל 4.5% שומן.

בצד זאת, נקבע כי שני המוצרים האחרים לגבייהם וחספה העבירה אכן נמכרו בעסק במחair שמעל המחיר הקבוע, אולם היסוד הנפשי של הנאשם לא הוכח כנדרש ביחס אליהם.

כמו כן, נדחתה טענת הנאשם לאכיפה בררנית בעצם הגשת כתב האישום נגדו במקום פניה להליך של הטלת כופר כספ. כן נקבע כי את שיקול דעתה של המאשימה בעניין זה יש לבחון על פי נסחו והיקפו המקורי של כתב האישום, בנסיבות הזמן בה כל שבעה מצרכים, ועל פי שיעור ההפקעה הנוגע למצרכים אלה.

טיועני הצדדים לעונש

3. עובר למועד שמיית הטיעונים לעונש הגish ב"כ הנאשם, בכתב, בקשה לביטול הרשותה וקבלת תסקירות שירות המבחן. במסגרת הבקשה נטען כי לנוכח "הפקחה ממשמעותית מחומרת העבירות כתוצאה מהכרעת הדין", יש מקום לבחון מחדש את טענת ההגנה מן הצדק; עוד נטען כי בנסיבות אלה, בהן היה מוצדק להעדייף את מסלול הטלת הcopur על פני הגשת כתב האישום, מוצדק גם לבטל את הרשותה של הנאשם, אף ללא הצבעה על נזק קונקרטי שייגרם בגיןה. זאת, גם לאור העובדה כי מתקנים רבים מרבית השיקולים להטלת כופר כספ, וכן על רകע מקרים אחרים בהם בחרה המאשימה במסלול זה.

4. המאשימה, במסגרת תגובתה בכתב, התנגדה לבקשתו, תוך שטענה כי לא מתקיימות בעניינו של הנאשם הנسبות החיריגיות המצדיקות ביטול הרשותה; זאת, הן מאוחר ולא העלה כל טענה בדבר פגיעה בשיקומו, והן לנוכח טיב העבירה בה מדובר, המחייבת, ככל, הרשותה וענישה מוחשית בעלת אופי כלכלי. עוד נטען כי טענת האכיפה הברנית נדחתה במסגרת הכרעת הדין, ולא נפל כל פגם בהסתנהלווה של המאשימה ובהגשת כתב האישום נגד הנאשם. כמו כן, מדובר בסוגיה משפטית טהורה, ובנסיבות העניין אין מקום בהזמנת תסקירות.

5.טיועני הצדדים לעונש נשמרו ביום 23.2.25. המאשימה טענה כי הנאשם הורשע במכירת מצרכים במחיר הגבוה מן המחיר המותר, כאשר סך אחוזי ההפקעה עמדו על 67%. המאשימה הפנתה לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מן העבירה, ועמדה על הצורך בענישה כספית מחמירה. תוך שהפנתה לפטיקה, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 20,000 ל- 50,000 ₪; לנוכח אחוזי ההפקעה ומספר המצרכים ביקשה להשיט על הנאשם קנס בסך 21,000 ₪ וכן מתן התcheinויות בסך של 20,000 ₪. עוד טענה המאשימה כי מדובר בנאים שתחום עיסוקו הוא מכירת מצרכים, ומצופה ממנו להקפיד על הוראות החוק; כמו כן, יש לקחת בחשבון את העובדה כי ביצוע העבירות הסב רוח לנאים, וכי חלף פרק זמן משמעותי ממועד קביעת הוצאות ועד מועד עリכת הביקורת. מנגד, יש לקחת בחשבון כי הנאשם תיקן את מחיר המצרכים לאחר הביקורת.

6. ב"כ הנאשם חזר על טענתו לביטול הרשעה על רקע טענת ההגנה מן הצדק, וכן על הצורך בהגשת תסקير של שירות המבחן; למקורה שההרשעה תיוותר על כנה, נטען די בעצם הרשעתו ואין מקום להענישו גם מבחינת כלכלית, ולענין זה הפנה לד"ח רוח והפסד ממנו עולה כי עסקו הרווחה בשנת 2023 סכום של 98,000 ₪ בלבד, ובשנת 2024 היה העסק בהפסד (בממוצע הוגש דוחות כספיים שסומנו טל/1). תוך שהפנה לפיסיקה, טען למתחם ענישה אשר נע בין התcheinות כספית לבון קנס בסך 5,000 ₪, ככל שהרשעתו תיוותר על כנה. עוד טען כי אין לזקוף לחובתו של הנאשם את העבודה כי שני מצרכים נוספים - מעבר לחממת המצרכים לגבים הוrush - נמכרו במחיר שמעל המחיר המקורי, בהינתן העבודה כי לא הורשע בגיןם. כן טען כי אין לזקוף את ניהול המשפט לחובתו של הנאשם בתהχשב בטיב הרשעתו לגבי המוצר החמיישי לגבי לא הדזה.

7. הנאשם, בדבריו, ציין כי הוא מבין את חומרת העניין, המעשה לא נעשה בזדון, הנאשם לא היה מנוסה בתחום בעת הרלוונטי, ועשה הכל כדי לתקן. עוד טען כי הרווח מן העסק קטן.

דין והכרעה

הבקשה לביטול הרשעה

8. כפי שנקבע בפסקה, כלל הוא כי מי שאשםתו הוכחה - דין הרשותה ([רע"פ 1535/20 דוקטורker נ' מדינת ישראל \(15.3.20\)](#)). אי הרשותה, בהתאם לסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, שמורה ל"מקרים יוצאות-דין], שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנואם מן הרשותה לבין חומרתה של העבירה" ([ע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל \(21.8.97\)](#)).

9. עוד נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה אפשרית בהתקנים שני תנאים מצטברים: האחד, כי הרשותה תפגע באופן ממשי בשיקום הנאשם בהתחשב בנסיבות האישיות הפרטניות; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בניסיבות המקורה המסתומים על הרשותה מבלתי פגוע באופן מוחותי בשיקולי הענישה האחרים, ובפרט בשיקולי הגמול וההרתעה ([רע"פ 4214/22 יצחק נ' מדינת ישראל \(7.7.22\); רע"פ 2644/23 עזרן נ' מדינת ישראל \(17.5.23\)](#)). לעניין הנזק שייגרם לנאשם בעקבות הרשותה, עליו להציג על פגעה קשה וקונקרטיבית ולבסה באמצעות ראיות ([רע"פ 6403/18 הרוש נ' מדינת ישראל \(28.11.18\)](#)).

10. אקדמי ואומר כי בבקשת לביטול הרשותה אין ממש. כאמור, במקרים מסוימתה מוצעה הטענה כי מאחר והנאשם הורשע רק בנוגע לחמיתה מצרכים מתוך השבעה שייחסו לו בכתב האישום, יש מקום לבחון מחדש את טענת ההגנה מן הצדקה. ב"כ הנאשם פירט בהקשר זה, שוב וbearיות, את הטענות שנטענו בענין זה בשלב בירור האשמה. עם זאת, נקודת המוצא לדין זה היא העבודה כי במסגרת הכרעת הדין (סעיפים 40-52) נדחתה הטענה בדבר אכיפה ברונית, וזאת תוך שנותי דעתך למכלול הטענות שהועלו בהקשר זה. כמו כן, נתתי דעתך לעובדה כי מצאתה להרשיע את הנאשם רק בנוגע לחמיתה מצרכים מתוך שבעה; בענין זה נקבע כי שיקול דעתה של המאשימה נבחן על פי נוסחו והיקפו המקורי של כתב האישום בנקודת הזמן בה כלל שבעה מצרכים, ועל פי שיעור ההפקעה הנוגע למצרכים אלה.

11. דומה כי די בכך כדי לשנות את הבסיס עליו נסמכה הטענה לביטול הרשעה. מכל מקום, אוסיף כי התנאים שנקבעו בפסקה לביטול הרשעה אינה מתקיימים בעניינו של הנאשם. ראשית, ב"כ הנאשם לא הצביע על פגיעה ממשית וקונקרטית שתיגרם לנאשם בעקבות הרשעתו. מעלה מן הzcור, ובהתיחס לטענות ב"כ הנאשם, אוסיף כי לא הזכיה פגיעה כזו גם בהתאם לדרישות ה"מרוככות" שנקבעו בהקשר זה בהתייחס לעבירות אסדרתיות (רע"פ 3515 מדינת ישראל נ' שבתאי 10.9.13, פסקה 13 לפסק דין של כב' השופט פוגלמן) (להלן: הלכת שבתאי); נקבע כי גם בעבירות אלה, לצורך הימנענות מהרשעה, על הנאשם להציג נזק מוחשי וקונקרטי אשר יגרם לו בעקבות הרשעתו (רע"פ 10261-08-17 מדינת ישראל נ' שמן תעשיות 10.1.18, פסקה 20)). הדברים נאמרים בבחינת למעלה מן הzcור, לאחר ומילא, הלכת שבתאי - אשר עסקה בעבירות של אחוריות קפידה - אינה חלה בעניינו, בו יוחסה לנאשם עבירה המואפיינת בסיסו נשפי של מחשבה פלילית (ר' סעיפים 19-24 להערכת הדיון).
12. כמו כן, מקובלת עלי עדמת המאשימה לפיה גם התנאי השני שנקבע בפסקה לעניין זה אינו מתקיים; זאת, לאחר וביטול הרשעה יביא לפגיעה בשיקולי העונישה האחרים. הנאשם הורשע במכירה של חמשה מצרכים במחריר מופקע, בעבירה שנמהומה כלכלית; ביטול הרשעה אשר לא יאפשר הטלת קנס, יביא לפגיעה ממשית בשיקולי העונישה, ובפרט בשיקולי הגמול וההרטה.
13. בנסיבות אלה לא מצאתו בסיס לבקשת להפנות את הנאשם לשירות המבחן לצורך עriticת תסוקיר. כפי שנקבע בפסקה, מסתייע בית המשפט בשירות המבחן לשני צרכים עיקריים: בבדיקה סיכי השיקום, ועל מנת לקבל תמונה רחבה יותר על הנאשם, לגבי הנسبות שאין קשרות ביצוע העבירה (רע"פ 50051-11-24 ישראל נ' מדינת ישראל 28.11.24). על רקע זה, לא הובהר כלל بما יהיה בידיו של שירות המבחן לסייע בעניינו של הנאשם; יזכיר כי הבקשה לביטול הרשעה נסמכת, בעניינו, על טענה משפטית, ולא על טענה הנוגעת לנסיבותו של האישיות הנאשם או סיכוי שיקומו.
14. אשר על כן, הבקשה לביטול הרשעה נדחתה.
15. קביעת העונש הולם נעשית בהתאם לעקרון הילימה - קיומו של יהס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, בנסיבות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40ג לחוק העונשין).
16. תכליותיו של חוק הפיוקה עלות מדברי ההסבר להצעת החוק (ה"ח 2436, התשנ"ו, עמ' 144-145): קביעת מדיניות מקרו-כלכליות לריסון אינפלציה בתקופות בהן האינפלציה גבוהה; תיקון יעויותם בשוק המוצרים אשר ערושים להביא לקביעת מחירים גבוהים לעומת אלה שהיו נקבעים בשוק משוכלל, וכך לפגוע 피해 במשק ובצרכנים; וכן פיקוח על מוצרים המבססים מתקציב המדינה. בנוסף, עדמה הצעת החוק על תכילת נספת אשר רלוונטית במיוחד לעניינו:

"בנוסף, נדרש פיקוח על מחירי מוצרים אחדים בשל העובדה שהם מוצרים חינוניים ובסיסיים, ושלגביהם ישנה מדיניות חברותית של המדינה בפיקוח על מחיריהם ... יצוין כי הצורך בחוק המאפשר פיקוח על מחירים הינו גדול במיוחד במקרים של יחסית, ומואופיין במידען יחסית של יצירנים בחלוקתם מן הענפים והמורים" (שם, עמ' 145).

כפי שנקבע בת"פ (ראשל"צ) 18-02-64376 מדינת ישראל נ' שמטובוב (10.5.18), הפגיעה בהקשר זה היא בבחינת גזל מן הציבור, ובפרט מאנשים קשי יום הנדרשים למכרכים הבסיסיים שמחירם מפוקח.

17. על רקע טיבה של העבירה הנדונה שתכליתה הפסקת רווח כלכלי, מעלה סקירת הפסיקה בעבירה ובנסיבות הנדנות עונשי קנס בשיעורים הנקבעים על רקע סוג העסק בו מדובר, מספר המוצרים שנמכרו במחיר מעיל המotor, שיעור הפקעה, ומכלול נסיבות העניין.

א. בת"פ (נג'ז) 59427-09-20 מדינת ישראל נ' הייב (6.12.22) - אליו הפנהה המאשימה, הורשע נאשם על פי הודהתו במכירת שני מוצרים, בשיעור הפקעה מצפוי של 21%. בית המשפט קבע מתחם קנס הנע בין 5,000 ל- 15,000 ₪ וגורר על הנאשם קנס בסך 10,000 ₪ על רקע קיומה של הרשעה קודמת בעבירה דומה.

ב. בת"פ (ת"א) 48541-10-23 מדינת ישראל נ' גוזלה (4.2.24), הורשע נאשם לפי הודהתו במכירת חמישה מוצרים בשיעורי הפקעה אשר נעו בין 6.6% ל- 92%. בית המשפט קבע מתחם קנס הנע בין 10,000 ל- 20,000 ₪, וגורר עליו קנס המצוין בתחום המתחם.

ג. בת"פ (ק"ש) 54904-07-17 מדינת ישראל נ' שמחה (28.3.18) הורשעה נאשמה, בעלת עסק קטן, על פי הודהתה, במכירת שני מוצרים בשיעורי הפקעה של 21.74% ו- 30.43%; בית המשפט קבע מתחם קנס הנע בין 5,000 ל- 20,000 ₪, וגורר קנס המצוין בתחום המתחם.

ד. בת"פ (ראשל"צ) 59322-03-17 מדינת ישראל נ' טיקישווילי (24.9.17) - אליו הפנהה המאשימה, הורשע נאשם, על פי הודהתו, במכירת שני מוצרים, בהפקעה של 30% ו- 66%; בית המשפט גזר קנס בסך 15,000 ₪.

ה. בת"פ (ב"ש) 71946-09-16 מדינת ישראל נ' ספקטורמרקט בע"מ (7.2.18) - אליו הפנהה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשימים, לפי הודהתם, במכירה של תשעה מוצרים במחair העולה על המחיר הקבוע, כאשר רוב המוצרים נמכרו בשיעורי הפקעה נמוכים יחסית, ואחד בחריגה משמעותית של 37% מהמחיר הקבוע; דבר בנאשנת שהיא מכלול שכונתיות. בית המשפט קבע מתחם קנס הולם הנע בין 5,000 ל- 22,000 ₪, והטיל עונש קנס של 8,000 ₪.

ו. בת"פ (י-מ) 57534-01-17 מדינת ישראל נ' המשפטים בע"מ (14.5.17) - אלו הפנה ב"כ הנאשם, הורשעו הנאשנות, על פי הודהתו, במכירת ארבעה מצרכים, שלושה מהם בשיעורי הפקעה של عشرות רבות של אחוזים. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 20,000 ₪ ל- 50,000 ₪, וטור חריגה מתחם הענישה, הטיל קנס בן 7,000 ₪.

18. הנאשם בעניינו, בעליו של עסק מקומי לממכר מצרכי מזון, מכר בעסקו חמישה מצרכים במחיר העולה על המחיר המקורי המותר; שיעורי הפקעה נעים בין 8.2% ל- 16.7%, כאשר סך שיעור הפקעה המצרפי של המצרכים עומד על כ- 67%. אין בידי לקבל את עמדת המאשימה לפיה יש לזקוף לחובתו גם את העובדה כי שני מצרכים נוספים נמכרו במחיר מופקע, וזאת מאחר והנאשם לא הורשע ביחס אליהם. כן נתתי דעתתי לעובדה כי מדובר במכירה חד פעמית, הגם שכלה חמישה מצרכים שנמכרו במהלך מופקע. בנסיבות אלה, סבורני כי הפגיעה בערכים המוגנים אינה ביןונית.

19. סיכומו של דבר, על רקע הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוגאת, ונסיבות ביצוע העבירה, אני קובע כי מתחם הקנס ההולם נע בין 10,000 ₪ ל- 20,000 ₪.

20. גזרת העונש בתוך מתחם הענישה תיעשה בהתחשב בנסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירה, כאמור בסעיף 4א חוק העונשין.

21. המאשימה טענה, כאמור לעיל, למתחם הענישה הנע בין 20,000 ₪ ל- 50,000 ₪, וביקשה להשיט על הנאשם קנס בסך 21,000 ₪. אודה כי לא הבינו את הבסיס לעמדת המאשימה بما שנגוע למיומו של העונש בתוך המתחם; הנימוק לעמלה זו היה "בשים לב לאחוזי הפקעה ולמספר המצרכים" (עמ' 75, שורה 11),อลם מדובר בנתונים הקשורים ביצוע העבירה אשר מקומם בקביעת מתחם הענישה עצמו ולא בגין העונש בתוכו.

22. לטעמי, בנסיבות העניין, היה מקום היה מקום לגזר את העונש במרכז מתחם הענישה. ער אן לעובדה כי לא נתען לחובתו של הנאשם עבר פלילי; כמו כן, אף המאשימה צינה כי תיקן את מחיר המצרכים לאחר הביקורת. ער אני גם לטענותיו של ב"כ הנאשם בנוגע להיקף הכספיות (בשנת 2023) והפסדייו (בשנת 2024) של העסק (טל/1). עם זאת מדובר בנאשם אשר בשלב בירור האשמה לא הודה ונטל אחריות על מעשייו. אכן, הנאשם לא העלה טענות פרטניות לגבי ארבעה מן המצרכים לגביים הורשע, אולם העלה טענות כליליות לגבי מכלול המקיימים לו, כמפורט בהכרעת הדין. מובן כי זכותו של הנאשם לנוהל משפט, והנאשם אף זוכה לשינויים מן המצרכים נשוא כתוב האישום; עם זאת, אני סבור כי הוא זכאי להקללה לה זכאי מי שהודה, נטל אחריות, והביא לחסכו בזמן שיפוטי. בנוסף, שיקולי הרתעת הרבים אף הם פועלם להחמרת העונש. מכל מקום, הדברים נאמרים בבחינת למעלה מן הצורך. מאוחר ובית המשפט אינו אמור לשים עצמו קטיגור יותר מהקטיגור, יקבע העונש כעמדת המאשימה, בחלוקת התחثان של מתחם הענישה.

סוף דבר

23. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 11,000 ₪.

הकנס ישולם ב- 5 תשלומיים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.6.25 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן.

2. הנאשם יתחייב להימנע מעבירה בה הורשע ומעבירה לפי סעיף 35 לחוק הפקוח בתוך תקופה של 24 חודשים מיום החתימה על התחייבות. התחייבות תהיה בסכום של 10,000 ₪.

הנאשם יחתום על התחייבות במתחם בית המשפט בתוך 30 ימים מהיום, או בפני בא כחו אשר עבר את התחייבות למצוירות בית המשפט בתוך 30 ימים, שאם לא כן, ירצה תקופת מסגר בת 5 ימים. זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

המצוירות תשלח את גזר הדין לצדדים.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ה, 09 אפריל 2025, בהדר הצדדים.